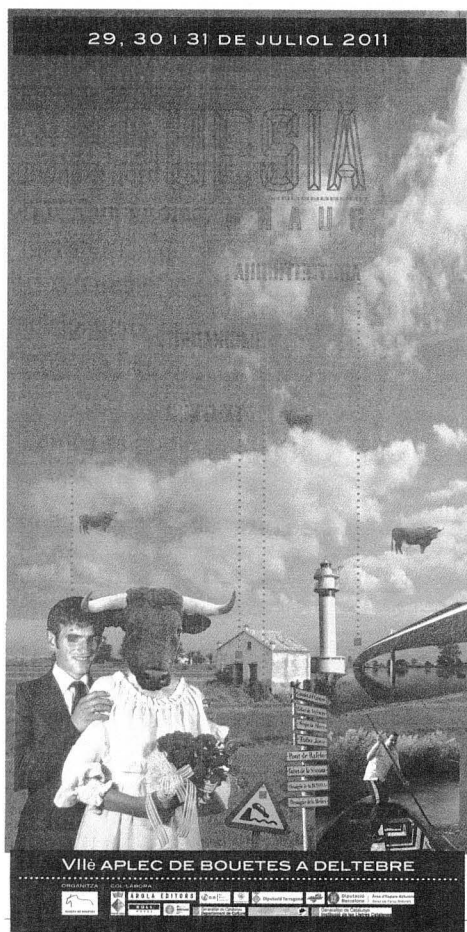

Vistabella

Roger Caparó Ferrant

Cartell del VIII Aplec de Bouetes, en el qual hi va col·laborar el CERAP.

Un dia tapat de juliol amb quatre gotes ens envolta durant l'anada a Vistabella. Un cop entrem a l'església ens hi trobem un bon grup de persones assegut als bancs. Ens costa veure-ho, en silenci escolten les paraules en la penombra que ofereixen els finestrals d'alabastre. El Perejaume aprofita la il·luminació natural per anar descabdellant les explicacions que dirigeix envers elements de l'edifici amb l'ajuda d'una llanterna. D'aquesta manera ens explica la natura estructural de l'edifici, el recobriment ornamental de parets i murs, els elements originals que encara s'hi conserven i com Jujol esdevé l'arquitecte que pinta, que esculpeix, que executa detalls de fusteria i de forja... Anem vinclant el cap lentament mentre escoltem més que no pas mirem. Les paraules del Perejaume s'enfilen com l'estructura que ens envolta, que ens diu que obeeix a una gran espiral que culmina sota el campanar. El plantejament estructural de l'edifici no és fortuït ni ocasional en Jujol. En moltes, sinó en totes les seves obres, hi podem apreciar un ordenament al voltant d'una gran hèlix que ens transporta, ens enfila i ens projecta en vertical. Dins l'ambient oliós de la penombra diu que aquest afany d'erigir-se en busca de la vertical neix en l'esperit de Verdaguer, de qui també diu ser el primer del nostre poble que gosa posar-se dempeus i, enfilant-se damunt d'uns Pirineus en flames, descriure el món horitzó enllà. El primer d'alçar-se d'un país acostumat

a treballar de cara a terra, agrari. Aquest testimoni d'enlairament el recull Gaudí, que al seu torn transmet a Jujol. En l'ímpetu genuí del seu esperit, Jujol aconsegueix resultats equiparables als més reconeguts plantejaments plàstics del segle XX. Però si en la cultura d'avantguarda, deslligada de l'antiga tradició, aquests descobriments del mateix moment històric són ara venerats en els museus més destacats de tots els mars enllà, trobem, encara, a tocar de mà i fent la funció per la qual fóra pensat, el llum fet de cartró pintat, filferro i trossos de llauna doblegada dins l'església. Quina havia de ser la trama social que promogué una avantguarda de caràcter rural? Quines esperances que guiaren artistes i poble a confiar els uns amb els altres i fer créixer així, des de la tradició, una avantguarda espacial, paisatgística i arrelada? Propostes agosarades no traslladables que plantegen amb una amplitud incomparable la relació local-universal. D'aquesta manera Perejaume ens explicà Jujol. Després d'encendre els llums i tafanejar tota l'obra sortim. El Perejaume acaba el discurs des de fora, fent-nos notar les escales i baranes que fan possible caminar per damunt l'església fins dalt del campanar. Quina havia de ser la intenció de Jujol sinó de fer veure clar i transparent el topònim que dona nom a l'església? I és que per força ha de ser bella la vista que ha d'oferir l'ascensió al capdamunt de l'església de Vistabella. »